

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan ~~večer~~, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

U pravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Novo laško učiteljsko izobraževališče v Trstu.

Dne 8. februarja t. l. vzelo se je v tržaškem mestnem zboru brez ugovora na znanje šolskega odseka poročilo o laškem učiteljskem izobraževališči, ki se ima v Trstu mesto razpuščenega izobraževališča za učitelje ustanoviti in se že 1. oktobra t. l. odpreti s prvim tečajem.

Ni nam za prvi trenutek mogoče, da bi vsestransko ocenili to novico, kakor bi to nedvomno zaslužila nje važnost. Za danes torej obširnejše ne popisujemo državnih razmer na Avstrije južni meji, kakor so se pokazale dovolj jasno po zloglasnem Oberdanku in njegovih sodrugih; tudi nečemo danes razpravljati omenjenega sklepa in njega nevarnosti za Primorsko v šolstvenem oziru sploh; mi hočemo samo na kratko pogledati, kaj pomeni tako početje za nas sosedne Slovence.

Gotovo privošči naš narod z velikim veseljem, kakor sebi samemu, tako tudi vsakemu drugemu narodu, da se razvija v omiki in blagostanji na narodni podlagi. Nje najmočnejši steber pa je gotovo narodna šola, na kojoj zopet upliva v prvi vrsti učiteljišče, kjer se izobražujejo učitelji. Če tedaj nemajo Lahi na Primorskem laških učiteljišč, ki bi zadostovala njih potrebam, če bi bili po takem prisiljeni potujčevati svoje sinove, ki bi pozneje morda v tujčevem zmislu poslovali pri svojem poklicu in tako lastnemu narodu bili najbolj v škodo, zares bili bi z velikim veseljem pozdravili tržaško novico, kjer nas gotovo vselej veseli, če si je narod zaveden svojih najsvetejših nalog, če se sploh poteguje za svojega šolstva razvoj. A žalibog, da temu ni tako. Znano je, da imajo Lahi državno laško učiteljišče za učitelje v Kopru, isto tako tudi državno laško učiteljišče za učiteljice v Gorici. Na obeh zavodih odgojilo se je dozdej toliko laških gojencev in gojenk, da neso vsi preskrbljeni s službami. Mnoge

laške učiteljice, ki so že l. 1879. in 1880. v Gorici naredile dozreli izpit, trudile so se do dandanes zastoj, da bi prišle do učiteljske službe, medtem ko se je to do zdaj še vedno posrečilo Slovenkam. Laške šole so z učitelji in učiteljicami tako obilno oskrbljene, da narastaj ne more imeti nobenega upanja na ugodno prihodnost. To se že tudi pozna po letošnjem številu laških gojencev v Kopru, kjer so samo po 3 do 4 v posameznih tečajih. In pri takih razmerah čuti tržaški občinski zbor silno potrebo, da ustanovi novo laško učiteljišče v Trstu! Zares, kdo se ne nasmeje takemu početju, taki državnemu učiteljišču vskipeli konkurenci?!

Pa naš smeh ni tisti brezskrbni smeh, ki velja samo kaki predpusni burki. Dobro vemo, da se z omenjenim laškim učiteljiščem ustanovlja zavod, ki je Slovincem na južni meji neprimerno nevarnejši od nemške ljudske šole v Meierlu. Tržaški mestni zbor razpolaga z več denarnim in drugim vsestranskim uplivom, nego nemški „schulverein“; saj je znao, da ni samo mestni, ampak tudi deželni zbor, ki je mogočnejši od mnogih drugih. Nedvomno se posreči njegovemu novemu učiteljišču, da s podporami, dovoljenimi od mestnega zbora, kakor tudi z rahlim postopanjem pri izpitih ne zvabi samo pičlih laških gojencev iz c. kr. koperskega učiteljišča in jih po takem umakne pravim avstrijskim idejam, ki se goje po naših državnih šolah, ampak, da še ulovi s svojo vabo kako drugo revno dušo; tržaški mestni zbor si pa po takem pridobi pripravnega materijala za svoje daleč segajoče skrivne namene in se še lahko celo ponaša z velikimi zaslugami za šolstvo. Saj po resnici lahko trdi, da je ustanovil važen šolski zavod na lastne stroške, medtem ko je v istini samo storil najupljivnejši korak, da se njegovemu narodu zagotovi za bodočnost oblast po vsem Primorskem.

Sicer ni treba dosti besed, da se popolnem pojasni, kam meri tako početje. V isti seji 8. februarja se je namreč tudi sklenilo — naj bode

poštenim Tržačanom na čast omenjeno — z majhno večino, da se odpošlje visokemu ministerstvu za uk in bogočastje rekurz proti c. kr. namestništvu odloku, po kojem izgubi 5 dijakov štipendije, ker so podpisali naši državni vrašno, od državnega pravnika zaplenjeno brošurico. Tak veter vleče skozi dvorano, v koji se tržaški očetje posvetujejo o Avstrijancev blagru, tak duh navdaja tržaškega mestnega zbora nasvete in sklepe!

V prvi vrsti pa je vsakako sulica obrnena zoper naš majhen, avstrijski ideji vsikdar in vselej neomahljivo udani narod, ki s svojo neupogljivo zvestobo že od nekdaj vestno straži na nevarni meji. Lahi postopajo s svojim denarjem celo na isti način, kakor nemški „schulverein“, da bi Slovence potep-tali. Ni jim znano drugo pravo, nego pravo mogočnejšega, kojemu se ima vse ukloniti, kakor daleč sega njegov duh. Po novem laškem učiteljišču hočejo pod postavnim varstvom na to uplivati, da se njih ljudsko šolstvo dalje razširja nego njih zemlja: v isti meri pa se mu ima umikavati slovensko ljudsko šolstvo in s tem tudi naš narod po celem Primorskem. Ni nam še znano, kako da misli naša visoka vlada o tej zadevi in kaj hoče ukreniti, da naš ubogi narod popolnem ne obleži zvižaji bogatega sosedu, ki ne zamudi nobene prilike, da bi si zagotovil Primorsko, in se kaj rad ozira izven Avstrije proti jugu. Tukaj treba silno pomoči; najzvestejši čuvaj ne more biti koristen, če ga sila tepta. Sicer smo pa še tudi radovedni, kako bodo v tej zadevi zapeli oni časniki, ki niso hoteli pripoznavati potrebe jedne ljudske šole za več nego 100.000 Čehov na Dunaji, dasi se je tudi ustanovila po zasebnih stroških, med tem ko primorski Lahi še nemajo v vsem 20 gojencev, ki se zdaj odgojujejo v državnem učiteljišču v Kopru, in vender si ustanovijo že na slovenskih tleh nov drag zavod, dobro vedoč, da razpoložijo svoj denar na obilne obresti. —

—k.

LISTEK.

Junak našega časa.

(Roman M. Lermontova posl. J. P.)

Pečorinov dnevnik.

Taman.

(Dalje.)

— „Ali si ti domač sin?“ vprašal sem ga na-
posled. — Ne. — „Kdo si pa?“ — Uboga sirota.
— „Ali ima gospodinja kaj otrok?“ — Ne, imela
je jedno hčer; pa jo je potegnila s Tatarjem čez
morje. — „S kakim Tatarjem?“ — Vrag ga po-
znaj! krimski Tatar je, — mornar v Krči.

Šel sem v kočjo; dve klopi, miza in jedna ve-
lika škrinja pri peči bila je vsa pohišna oprava.
Na steni ni bilo nobene svete podobe — slabo zna-
menje! Skozi razbita okna vlekel je morski veter.
Iz kovčega izvlekel sem konec voščene sveče, pri-
žgal ga ter začel razkladati svoje stvari; puško in
sabljo postavil sem v kot. Ko je bilo vse urejeno,

razgrnil sem svoj plašč po jednej klopi, kozak svo-
jega po drugej, in ulegla sva se; kozak je čez deset
minut že zasmrčal, a jaz nesem mogel zaspati, zdelo
se mi je, da se vedno vrti pred menoj deček z be-
limi očmi.

Tako pretekla je skoro jedna ura. Mesec
svetil je skozi okno, njegova svetloba videla se je
na kočinih tleh. Kar najedenkrat naredi se senca
na razsvetljenem pasu na tleh. Ustal sem in po-
gledal skozi okno: nekdo bežal je drugič mimo okna
in skrtil se Bog ve kam. Nesem mogel misliti, da
bi to bitje bežalo po strmem bregu, vender ni imelo
nikoder drugod. Ustal sem, ogrnil plašč, opasal kin-
žal in odšel prav tiho iz sobe; srečal sem slepega
dečka. Skril sem se za plotom, on je pa šel trdo
in varno stopaje mimo mene. Kmalu prinesel je
pod ramo neko culico in vrnil se po ozkejši in strmej
poti k morju. „Nocoj pa res mutasti govore in slepi
vidijo,“ mislil sem si in šel za njim tako daleč
proč, da me ni zapazil in jaz ga nisem zgubil iz-
pred očíj.

Mesec skrtil se je za oblake in po morji ulegla

se je gosta megla, komaj sem videl svetilnico na
bližnjem ladiji; na breg ploskali so peneči valovi,
grozeči potopiti vsak trenutek slepega dečka. Le
težko lezel sem doli za njim po slabem potu; do
morja prišedši ustavil se je malo, potem se pa obr-
nil na desno; šel je jako blizu vode, toliko, da ga
neso zgrabili in odnesli valovi; soditi po tem, kako
je varno skakal po kamnih in ogibal se prepadov,
to ni bila tod njegova prva pot. Naposled obstal
je, kakor bi nekaj poslušal, sedel na tla in položil
culico zraven sebe. Opazoval sem vsako njegovo
gibanje, skrit za neko skalo na bregu. — Čez ne-
kaj minut prikazala se je na nasprotni strani bela
podoba, prišla je k slepcu in sedla poleg njega. Ve-
ter, ki je pihal od one strani, prinašal je sem ter
tja njini govor do mojih ušes.

— Kaj, slepec? rekel je ženski glas: — burja
je silna; Jankota ne bo. — Janko ne boji se burje,
odgovoril je slepec. — A megla je vedno gostejša,
rekel je zopet ženski glas izrazujoč žalost.

— V megli se je že ložje pritihotapiti mimo
stražnih ladij, odgovoril je deček. — A če utone?

Gospodarske črtice.*)

II.

Po računskem sklepu dne 31. decembra 1881**) znašale so vse uloge pri kranjske hranilnici do tega dneva 15,100.656 gld. 49 kr. Po §. 1 hran. pr. bi morali to biti „prihranjeni krajcarji manj premožnih ljudij.“ Temu pa ni tako. Prihranjene krajcarje manj premožnih ljudij seveda kranjska hranilnica še zmirom vzame, toda večji del ulog so kapitali, ka-tere ulagajo uležniki bodi si iz strahu pred izgubo, bodisi zaradi komoditete v kranjsko hranilnico.

§. 5. hran. pr. določuje: „Hranilnica prejmi je za uležbo od 1 gld. više . . . vsak znesek, vendar na jedne bukvice ne več, kakor 5000 gld.“ Ta določba je v soglasji s §. 8 hran. regul., kateri določuje: „Za visokost vsakratne uloge mora se določiti v statutah po posebnih krajevnih razmerah in glede na garancijski zaklad maksimum, pri tem se pa mora gledati na zaslužek nižjih ljudskih stanov v okrajih, kjer je hranilnica, kakor tudi na to, da so premožnejši, ki sami svoje denarje lahko plodno obrnejo, izključeni od naložitve denarja v hranilnici. Ravno tako se mora določiti maksimum skupne svote, katera je dopuščena jedni in isti stranki za obrestovalno naložitev denarja v večkratnih ulogah.“

Jasno je, da je postavodajalec imel pred očmi namen hranilnic, ko je to zaupal, in s tem hotel zabraniti, da bi hranilnice ne prekoračile postavljenih jim mej in da ne bi na tak način slabo uplivalo na deželno ali državno gospodarstvo s tem, da večje kapitale odtegnjejo obrtnij, trgovini in sploh gospodarstvu.

Potrudili smo se in smo si izpisali iz izkaza, ki je priložen računskemu sklepu dne 31. decembra leta 1881, vse knjizice, katerih naloženi znesek presega svoto 5000 gld., in smo na tak način izračunili, da je kranjska hranilnica koncem leta 1881 tacih kapitalov obrestovala velikansko svoto 2.572.997 gl. 84 kr., to je blizo šesti del vseh ulog, (salvo errore et omissione!)

Ta svota je gotovo protipostavno in protipravilno v kranjski hranilnici.

Obrtnije skoraj ni na Kranjskem, o trgovini ne smemo niti govoriti, in kako napreduje naše kmetovalstvo, razvida se iz priloge uradnega lista, ki napolnjuje svoje predele z edikti eksek. dražeb kmetijskih posestev.

Ne moremo si kaj, da ne bi mej uzroke našega gospodarstvenega propada ne šteli tudi to, da kranjska hranilnica absorbira take velikanske kapitale. In to se godi, kakor je dokazano, na nepostaven in nepravilen način.

*) Glej št. 283 „Slov. Naroda“ z l. 1882.

**) Kranjska hranilnica izdaja vsako leto računski sklep, pa le v nemškem jeziku; ker je večina interesentov slovenske narodnosti, moramo to le stigmatovati kot grdo nesodobno, ki se seveda mora pričakovati od gospodov, ki so na čelu temu Slovencem nasprotnemu zavodu.

— No, kaj je potem? pa pojdeš ti brez novega robca v nedeljo v cerkev.

Nastal je molk; meni se je nekaj čudno zdelo: slepec govoril je z mano maloruski, sedaj pa govori v čistej ruščini.

— Vidiš, da sem imel prav, rekel je slepec in udaril ob dlani; — Janko ne boji se niti morja, niti vetrov, niti megle, niti straž na bregu; poslušaj, to ni pleskanje morskih valov, mene ne goljufa, — tu slišijo se dolga vesla.

Ženska planila je kvišku in pogledovala jako nemirna v daljavo.

Tebi se meša slepec, rekla je, jaz ne vidim ničesar.

Tudi jaz nesem mogel razločiti v daljavi nikakega čolna, če tudi sem si nopenjal oči. Čez deset minut pokazala se je mej valovi črna pika, ki je bila sedaj večja, sedaj manjša. Kmalu približal se je čoln čez valove k bregu. „Pogumen je veslar, ki se je upal v takej noči čez dvajset vrst široki proliv, in važen mora biti uzrok, ki ga je spravil na to pot.“ Tako misleč zrl sem na majhni čoln in srce mi je

Velika škoda se dela splošnemu gospodarstvu tudi s tem, da se vsako leto velikanske svote pri obrestih izgubivajo. Mimogrede hočemo le opozoriti na to, kakošno izgubo trpi pri obrestih uležniki, ki svoj denar po prvem ali petnajstem dnevu vsakega meseca uložijo in pred 1., oziroma 15., svoj denar vzdigne, ker kranjska hranilnica uloge obrestuje le od prvega in petnajstega vsakega meseca in tudi to tkrat, če so do 1. ali oziroma 15. prihodnjega meseca uložene.

Važno se nam le zdi, da leži, 2—300.000 gld. gotovega denarja neobrestovanega vsako leto v hranilničnih blagajnicah in važno je tudi to, da hranilnica dolžnikom, ki obresti v pravem času ne plačujejo, obrestnih obrestij ne zaračuni.

Nam je marsikdo, ki je bil hranilnični dolžnik, rekel, da se raje pusti tožiti, kakor da bi obresti ob pravem času plačal, kajti na tak način lahko tri leta obrestni znesek kot neobrestovan kapital za — se koristno porabi.

Znano je, da so druge hranilnice že davno upeljale obrestovanje zaostalih obrestij, in to je tudi prav, ker s tem se le spodbuja natančnost pri plačilu obrestij, ne glede na to, kakšen dobiček da bi hranilnica pri tem ravnanji imela in kako je občno koristno, da se gospodar natančnosti navadi.

Tukaj ni mesto, da bi mi računili izgubo obrestij katero ima kranjska hranilnica vsled tega, da na leto 2—300.000 gld. neobrestovanega kapitala hrani v svojih blagajnicah, in da ne zahteva obrestij od zaostalih obrestij, ampak gotovo je, da bi ta svota imenitna bila in da bi se ž njo lahko kaj koristnega za deželo ali sploh za gospodarstvo napravilo.

Kranjska hranilnica je natančna in stroga, kakor nobena druga pri izposojevanju kapitalov na hipoteke na Kranjskem. Ko bi ona to svoto, katero vsako leto pri obrestih izgublja, v to obrnila, da bi našim ubogim kmetovalcem kapitale na manj varnem mestu izposojevala ali pa obstoječim posojilnicam pomagala, bi morda tudi nekaj izgubila, pa ne vse, kakor sedaj, na njeno lastno škodo in na škodo občnega gospodarstva.

Tako smo dospeli do vprašanja, kako kranjska hranilnica obrača kapitale; — o tem pa v prihodnjem članku.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. februarja.

V včerajšnji seji **državnega zbora** prebere se pismo poslanca barona Lazzarini-ja, v katerem naznanja, da odloži svoj mandat kot zastopnik istrskega veleposestva iz družinskih ozirnov. — Posl. Bulat in tovariši predložijo zahtevo glede preuredbe §. 14. sodnega reda za Dalmacijo. — Na to se voli odsek za preiskovanje Kaminski-jeve afêre, v kojega so izvoljeni poslanci: Bartmanski, Grocholski, Madejski; Klaič, Lienbacher; Brandis; Kopp, Rechbauer, Hugo Salm, Magg, Weitlof; Coronini; Henrik Clam, Dostal, Zak. — Pri prvem čitanju postavnega načrta o ribarstvu v

silno bilo: sedaj se je utopil kakor raca, sedaj zopet mahnil z veslom, prav kakor s peruti in vzdignil se sredi peneh valov; vsak čas zaleti se z vso silo na breg in razleti v kosce; a čolnič se je spretno obrnil v stran in nepoškodovan priplul v mali zaliv. Iz čolna stopil je človek srednje velikosti, v tatarske kapi, in pomignil onim dvema z roko — in vsi trije začeli so vleči nekaj iz čolna. Čoln bil je tako težko naložen, da se mi še sedaj zdi čudno, kako da se ni utopil. Vsak zadel je jedno culico na pleča in odšli so hitro doli po morskem bregu; kmalu nesem videl nobenega. Vrnil sem se v koč; a reči moram, da me je vse to jako vznemirilo in težko čakal sem jutra.

Kozak se je jako čudil, ker sem bil že napravljen, ko se je zbudil; a jaz mu vendar nesem povedal ničesar. Nekaj časa gledal sem skozi okno na sinje nebo, po katerem podili so se majhni oblaki, in na daljni Krimski breg, ki se vleče kakor vijolčnasti pas, in se konča s skalo, na kateri stoji svetilni stolp; potem sem se pa odpravil v trdnjavo Fanagorijo k poveljniku, da zvem, kdaj bom mogel odpotovati.

notranjih rekah naglašata Zeithammer in Grocholski avtonomistno stališče, češ, da bi morala stvar priti pred deželne zборе; ker pa se mora vsaka predloga vlade odkazati odseku, predloga prvi, da se ta načrt ribarske postave da v posvet odseku petnajstovice, kar se tudi zgodi. — Na to se preide k drugemu čitanju komasacijske postave. Poslanec dr. Madejski poudarja, da spada predmet te postave, to je zložitve zemljišč v prospeh boljšega obdelovanja nedvojbeno v področje deželne kulture in slednja v delokrog deželnih zborov. Predloga ta pa obsega tudi bistvene premembe sodnega in zemljeknjižnega reda ter druge določbe, katere spadajo pred državno zakonodajstvo. Tedaj bi bilo pri tem pač logično pravilno, da naj bi se bili prej posvetovali deželni zbori; kajti če v takih zadevah državni zbor določuje osnovna pravila, potem je svoboda deželnih zborov pač močno utesnjena. Poslanec Skopalik govori o tem predmetu v českim jeziku.

V seji železničnega odseka izzval je poslanec Tomaszuk burni prizor. Debatovale se je o členu 9. postave česko-moravske transvervalke, ki govori o izlastitvi. Rieger razpravljal je pojme o lastnini in posesti na podlagi rimskega prava. Tomaszuk opomni nagajivo, da bi Rieger bolje storil, ko bi se držal nemškega prava. Rieger odgovori, da se čudi, kako da Tomaszuk, s svojim ruskim imenom, ne zajema iz slovanskih virov prava, na kar mu poslednji razjarjen replicira. Ker se je hudo upiralo služnostim, ki naj bi se osnovali pri rečenjej železnici, sklenilo se je, poizvedeti prej mnenje vladino in v to ime povabiti trgovinskega ministra k prihodnji seji.

Vnanje države.

V **italijanskem** mestu Reggio v Romagni vršila se je protiavtstrijska demonstracija povodom maskarade mestnega zastopa. V sobano je prihrumelo namreč blizu 40 ljudij, maskirani z rudečim robcem in kapo, pred se noseč rudečo zastavo z zlatim napisom: „Barcajuoli triestini“ (tržaški ribiči). Komisarju in navzočnim vojakom neso hoteli izročiti zastave, nego jo strgali s palice in zbežali. Koj potem bila je videti, ko je vibrala iz jedne gledališke lože, pa tudi tu se ni posrečilo redarstvu dobiti jo v roke.

Blizu sedemdeset **albanskih** gorjancev iz rodbin Šala in Šoši napadlo je v noči o 9. na 10. dan t. m. oddelek straže, ustanovljene za Skader in okolico. Nastal je hud boj, v katerem so izgubili vojaki 19 mož, gorjanci pa le jednega. Sodi se, da se je vršil ta napad iz maščevanja, ker je 14. januarja vojaška straža ubila jim sorodnike Maraš Nika in Giel Kiri; družega pomena baje nema ta prigodek.

Manifest **ruskega** cara povodom kronanja pozdravlja vse časopisje rusko z živahnim zadovoljstvom. „Golos“ vzre v odločbi carjevi, postaviti si svečano na glavo krono, zoro bližajoče se svitejšje in mirnejše dobe. „Novosti“ so mnenja, da se nagiblje kriza, v kateri se je doslej nahajala Rusija, svojemu koncu, in da je oznanitev predstoječega kronanja najboljšje jamstvo, da se bode zopet povrnil zaželjeni notranji mir. „Svet“ okončuje svoja preišljevanja o pomembnem činu kronanja s pristavkom, da je to kronanje pomenljive važnosti za ves svet, ker da se razteza upliv ruskega cara, jedinega vladarja, ki zapoveduje združeni državi stoterih milijonov prebivalcev, ne le na njegov, temveč tudi na ves drugi svet. Že leta vem si ni bilo rusko časopisje tako složno; vsaki list pričakuje z bodočim činom kronanja nastop nove dobe, od katere pri-

A — žalibog! poveljnik mi ni mogel povedati nič gotovega. Vse ladije v ladjestaji so kupčijske, katerih še neso začeli nakladati. — „Čez dva ali tri dni morda pride poštna ladija“, rekel je poveljnik — „takrat bomo že videli.“ Vrnil sem se domov jezen in nejevoljen. V durih čakal me je že moj kozak ves prestrašen.

— Slabe reči se slišijo, vaše blagorodje, rekel mi je.

— Da, vse gre narobe, prijatelj. Bog ve, kdaj še odrineva od tod!

Sedaj je postal še nemirnejši, stopil je prav k meni in zašepetal mi na uho: — „Tukaj ni varno. Danes srečal sem črnomskega narednika, s katerim sva znana — bila sva prejšnje leto pri jednom polku; — ko sem mu povedal, kje sva se nastavila, rekel mi je: tam bratec ni varno, ljudje so hudobni . . . Da, kaj pa je s tem slepcem? . . . hodi povsod sam na trg, po kruh, po vodo . . . Kakor se vidi, tukaj so že vsega tega privajeni.

(Dalje prih.)

čakuje vsaka stranka za se izpolnitev svojih želj. — V mestnem zastopu Moskovskem se delajo že priprave za carjevo kronanje; za slovesni vzprejem Nj. Veličanstev volila je duma 20.000 rubljev, za razsvetljava 80.000 in za ljudske veselice 100.000 rubljev.

Dopisi.

Iz Radovljice 12. februvarja. [Izv. dop.] Ker vem, da to ni brez zanimljivosti, hočem takoj v začetku povedati, da jaz nesem ud tukajšnje požarne straže in to tako dolgo ne bom, dokler bo požarna straža: straža nemčurstva. Pravega Slovence mora pač srce boleti, ako tukajšnji gospod župan s svojo mogočno besedo velevalo: „So lange ich die Leitung der Stadt in den Händen habe, so lange bleibt das Commando der Feuerwehr deutsch.“ Nemojte pa misliti, da je veliko Nemcev pri družbi; ravno narobe je; ako prideš in iščeš ko grški modrijan s prižgano lučjo pri belem dnevu onih, ki so udje te družbe in ki znajo ob jednom nemški, dobiš jednega, in zavoljo tega mora biti komando nemški. Da tedaj nesem ud požarne brambe, to bi lahko bil povod, da me ta ali oni črti; kajti ustanovila se je pri nas neka tajna družba, ali bolje rečeno družba postopačev, ki nema družega dela, nego da piše anonimna pisma in dopisnice mirnim ljudem; da sem jaz tudi mej srečnimi, koje nadlegujejo ti sitneži, se samo ob sebi razume. Tudi prijatelj K. dobil je dopisnico — na kojoj je narisana kot tičar, ki lovi gimpelne; pod risarijo podpisane so besede: „Tvoje limanice so preslabe za „Gemeindegimpelne.“ Od kedaj bi bili postali zastopniki radovljiškega mesta gimpelni, mi ni znano, a da so pametni mirni in zelo učeni, o tem zna podučiti vsacega sledeča dogodba: Pri nas gospoduje župan, recimo mu Primož, najbolj učeni, najmodrejši in jeden najhujših nemčurjev; bil je že večkrat župan našega mesta, če bo še za naprej, to vedo bogovi. Sosed njegov je miren človek, dasiravno mu nemčurska garda pravi: radovljiški „krakelar“. Pred nekimi leti dobil je ta „krakelar“ mladega psa, od kojega bi moral plačati pasji davek. Gospod župan — nemčur, sosod — Slovenec, razume se torej lahko; da se mu je od županije kmalo zaukazalo plačati pasji davek. Sosed je vedel dobro, da gospod župan ni znašel smodnika, in da posameznih postav ne pozna; gre torej k gospodu županu in reče: „Moj pes je mladoleten, ker ni še prestal pasje bolezni in mladoletni ne plačujejo davka; gospod župan bil je prepričan, da je pes mladoleten in davka prost.

Ne dolgo, pošlje gospod župan temu mladoletnežu marko s črko M. (morda mladoleten!); in s to marko smel je brezskrbno stopiti v družbo štirinogatih radovljiških postopačev. Takrat je po mojih mislih prijatelj K. vender ujel enega omenjenih tičev. Toda prijatelj K. je dobra duša, pustil je torej ujetemu tičku prostost; toda bodi-si, da je bil ujeti tiček tako nesrečen, da je zašel zopet kmalo v sužnjost, ali pa mu prostost dobro ne dé: sedaj prebiva v tičnici najhujšega nemčurja našega mesta — in kakor ta žvižga, tako poje ujeti gospod župan. Jaz sicer ne vem, kako uporablja učitelj in kako učenec svoje darove, a gorje obema, ako v kratkem pride neki drugi nadzorovatelj in ako se ta prepriča, da sta učenec in učitelj svoje talente poskrila in pokopala.

Razumel me je gotovo vsakdo, kdor razmere pozna in prepričan bode ko jaz, da v podporo tukajšnjih nemčurjev ni me rodila slovenska mati.

„Die Menge macht es.“

Domače stvari.

— („Škrata“) izšla je včeraj tretja pomnožena številka s raznovrstnim gradivom, z novo naslovno in sedmimi drugimi slikami.

— (Srečke „Narodnega doma“ na Bolgarskem.) Naš rojak g. prof. Ant. Bezenšek v Sredci sporočil je upravnemu odboru društva „Narodni dom“, da prevzame nalog organizirati prodajo sreček po bolgarskih mestih. Prva serija za Sredce se mu jih je že poslala. — Tako bodo tedaj tudi naši bolgarski bratje, ki so še le v najnovjšem

času praznovali svoj preporod, z dejansko podporo dokazali nam svojo bratovsko ljubezen. Koliko bolje mora ta vzgled spodbujati Slovence, da store domovinsko svojo dolžnost in za veliko to narodno ustanovo prinesó vsak svoj obolos na žrtvenik domovine.

— (Nemškutarske laži) v nemško židovskih dunajskih listih so že jako navadne. Naših Schreyev, Dežmanov, Schafferjev in tutti quanti žurnalist en chef je znani individuum, katerega posebno poznajo tisti ljudje po Ljubljani, kateri se pečajo „mit der Industrie der Lebensmittel“ po gostilnicah itd. Ta „žurnalist“ tedaj lovi groše za vrste in goldinarčke za telegrame in se ve da vse jedno je, je-li kaj resnice ali ne, da se le za služi nagrada. Ko bi se hotelo vsako njegovo poročilo popraviti, imeli bi preveč posla, kajti kolikor poročil, toliko tudi lažij. Zdaj ve povedati, da je gotova stvar, da bo deželni zbor kranjski razpuščen. A v kazini veliko razburjenje; — takoj zopet telegrafira, da deželni zbor kranjski ne bode razpuščen, in da ostane, „per omnia saecula saeculorum“. Kaj zato, dvojna laž, dvojna nagrada. Ko bi le natakariji od tega kaj dobička imeli! — Zadnje dni pa se je „nemški žurnalist“ velikansko blamiral. Ustreči hotoč svojim nemčurkim šefom v Ljubljani in dunajskim židovskim listom, poročal je, se ve da telegrafično, da so „nemški“ (sic!) deželni odborniki kranjski sklenili, da izstopijo že zdaj iz slavnostnega odbora za 600letnico, ako bi bil deželni zbor kranjski prej razpuščen, ker dobro vedo, da ne bodo več izvoljeni. S tem hotel je ta žurnalist (?) v svojej domišljavosti pritiskati na ministerstvo, da ne bi razpustilo deželnega zbora kranjskega, goječ jednake misli, kakor psiček, ki laja proti mesecu, ki mirno plava na obnebj. A laž ima kratke noge. Zdaj namreč sam deželni glavar kranjski, grof Thurn, prijavlja v „N. F. P.“ št. 6633 z dne 13. t. m., da je vse, kar se je v tej zadevi brzojavilo in pisalo v listu z 9. dne t. m., neresnično in izmišljeno in da ni bilo v deželnem odboru niti govora o tem. Žal, da se nahajajo še ljudje, ki čitajo take „Orig. Telegramme“ z vso zlastjo in je raznašajo, posebno, kadar je v njih kaka laž proti Slovencem. Poročila iz Ljubljane v dunajskih židovskih listih so res že taka, da stereotipno o njih velja: „Gelogen wie gedruckt!“, zbog tega se nam zdi ničevno pečati se z njimi.

— (Gospod profesor Macun) objavlja v „Südst. Post“ neko poslano, v katerem pravi, da ni gosp. Finschger-ju (kandidatu za notarsko mesto v Šoštanj) nikdar dal spričevala, „dass er der slovenischen Sprache in Wort und Schrift mächtig sei; das am 20. Dezember v. J. gegebene Zeugnis constatirt nur ein sehr mässiges schülerhaftes Wissen, welches derselbe aber auch besitzt. Die Fähigkeit einer slovenischen Conversation ist demselben durchaus nicht zugesprochen“. Ne glede na to, da prečitavši te vrstice, smo se nehotoma spomnili izreka: „Qui s' excuse, s' accuse“, nas nikakor ne potolaži izraz „schülerhaftes Wissen“. Ako bi gospod Finschger znal toliko slovenski, kolikor katerikoli dijak iz gorenje gimnazije, bi skoro smeli biti zadovoljni. A ako nema sposobnosti za konverzacijo, tedaj z drugimi besedami povedano niti govoriti ne zna, kako se more trdit, da je njegovo znanje „schülerhaft“, ko je vender vsak dijak počenši od prvega gimnazijalnega razreda slovenske konverzacije zmožen. Dalje treba poudarjati, da se g. Finschger-a nikakor ne sme meriti z glede dijakov običajnim merilom, kajti Finschger hoče postati c. kr. notar, kot tak bode moral delati slovenska pisma, v katerih se zagotavlja najvažnejši gmotni interesi, kot notar moral bode biti strankam, in to po velikej večini slovenskim, juridični svetovalec, nikakor tedaj ni umestno primerjati ga z dijakom. Gosp. Macunovo poslano je nekako diplomatično zavito, a vender se kaže iz njega — konjsko kopito. Skrajni čas bi bil, da se konec stori tacim spričevalom, ki so nam v največjo kvar, ki store vso jednakopravnost iluzorično. Najboljše bi bilo, da bi se Finschger-jevo spričevalo ad verbum kje priobčilo, potem bi se lahko preverili,

ali obstoji kje „priežališče grešnikov“ za one, ki so zanemarali učiti se slovenski, a kadar jim teče voda v grlo, vender dobe še svoj „schülerhaftes Zeugnis.“

— (Umrli) je g. Valentin Sturm, posestnik in vinotržec v Poljčah na Gorenjskem danes zjutraj stoprav 55 let star. Pokojnik bil je kot soliden in previden trgovec daleč okolu na glasu in marsikdo, ki je prebil lepe poletne dneve v prijaznih in baš po rajnem zaslovelih Poljčah, ohranil je blag spomin prerano umrlemu poštenjaku. Lahka mu zemljica!

— (V Idriji) bode, kakor povzamemo za sobnemu listu, v nedeljo 18. t. m. popoldne ob 4. uri shod volilcev II. in III. razreda v prvem nadstropji Žnidaršičeve gostilne, pri katerem se bodo izvolili kandidatje in določilo, kdo naj bi bil župan. Ker je g. Lipold že začel volilce klicati k sebi in je obdelovati po svojej starej navadi mej štirimi stenami, ker se mu je zadnji čas baje tudi vedno kot naročnjak poznati gosp. L. udal, ker se za kandidate silijo sami uradniki in ogledniki - kimovci, bi bilo več nego umestno, da se Idrijski meščani postavijo na noge in si domačine izberó za kandidate ter tako rešijo čast mesta in skrbijo za svojo lastno korist.

— (V zadevi poštne hranilnice.) V 34. številki našega lista priobčili smo pritožbo iz Rudolfovega, oziroma vprašanje, zakaj se ondi še ni otvorila poštna hranilnica. Vsled te novice poslal nam je gosp. Ratolska, c. kr. nadkomisar za Kranjsko, dopis z dne 13. t. m. št. 48, kateremu povzamemo, da se c. kr. poštному uradu v Rudolfovem poslovanje poštne hranilnice do zdaj zaradi tega ni izročilo, ker si do določenega časa imenovani urad ni pridobil za to poslovanje potrebnega znanja. C. kr. poštno vodstvo v Trstu je z ukazom z dne 28. decembra l. l. št. 13896 naložilo vsem poštним uradom, da si v 14 dneh po instrukciji in po izdanih obrazcih prilaste potrebno znanje in o tem poročajo, ter je naročito izreklo, da se bodo tisti brezozirno odstranili iz poštne službe, kateri bi ne imeli spretnosti ali volje, opravljati to novo službeno stroko. Koncem preteklega leta bilo je še 31 poštne uradov samo na Kranjskem, ki neso dokazali potrebnega znanja za poštno hranilnico, mej temi tudi Rudolfovo, Vrhnika, Vipava, Trebnje, Litija, Zatičina, Metlika itd. Mi smo za to pojasnijo prav hvaležni, ker zdaj znamo, kdo je kriv, in ker iz tega vsakdo dobi preverjenje, da se ustanové poštne hranilnice povsod, kjer se poštar za to briga.

— (Podpiralna zaloga slovenskih vseučiliščnikov v Gradci) razposlala je svoje drugo poročilo, iz katerega je razvidno, da je od oktobra 1881 do oktobra 1882 bilo 402 gl. 70 kr. dohodkov, stroškov pa 291 gld. 56 kr., da sedanja glavica iznaša 3500 gld. nom. vred., gotovine pa 7 gld. 65 kr., da se je mej 15 prosilcev (14 Slovencev 1 Čeh) razdelilo 266 gld. in da se je glavica povišala za 200 gld. Opravilni odbor je naslednji: Predsednik g. dr. Gr. Krek, podpredsednikov namestnik g. Franjo Šuta, blagajnik g. J. Lendovšek, tajnik g. Janko Bezjak. Odborniki gg. dr. Eppinger, dr. Vargha, Bežek, Ploj. Tudi v preteklem letu pridobila je zaloga novih podpornikov, dra. Vošnjaka, dra. Čučka, dra. Kultererja, dr. Srebreta, V. Pfeiferja, Pirca itd., a sredstva, ki so na razpolaganje, so vender še jako pohlevna. Zato prav toplo priporočamo vsem narodnjakom, katerim njih razmere dopuščajo, da podpirajo ta prekristni zavod, posredno pa našo vseučiliščno mladino, nado bodočnosti. Za tisk poročila izreka odbor zahvalo tiskarni „družbe sv. Mohora“, ki je tisk oskrbela po najnižjej ceni in g. Val. Krišperju, ki je papir v to svrhu podaril.

— (Čitalniškega pevskega zbora odbor) opozoruje gg. pevce na to, da so za naprej redne pevske vaje vsako sredo in soboto ob 8. zvečer.

— (Nezgoda.) Danes po noči se je zadušilo 5 tednov staro dete čevljarja Šavsca na Karlovske cesti št. 15. Žena previla in utešila je taisto

v noči ob 11. uri in potem zaspala, in ko se je v jutro prebudila, je dete mrtvo poleg nje ležalo.

— (Iz Gornjega Grada) se nam piše v 11. dan t. m. „Ni še dolgo, kar smo čitali v „Südt. Post“, da bi bilo boljše, ako bi železnico, katera se namerava iz Celja čez Vransko v Kamnik, že pred Vranskim, ravno pred novimi tovarnami zasukali proti severu, čez Braslovški trg, čez Letuše v gornjo-savinsko dolino. Teh misli smo tukaj vsi in ako merodajna gospoda to stvar resno premislili in jej je le nekoliko na koristi ležeče, gotovo ne bodo poslušali samo dveh bogatih nemškutarjev v Vranskem okraji, temveč v poštev jemali hasen na tisoče upjočega ljudstva. Tu naj se ne gleda na to, kdo jo Slovenec, kdo nemškutar, tu gre za občne koristi, te bi se pa veliko boljše čuvala, ako bi se napeljala železnica v gorenjo-savinsko dolino, kajti toliko rade rudnikov, lesa i. t. d., se ne najde kmalu kje drugej, kakor pri nas.“

— (Vabilo) k glavnej skupščini Čitalnice ptujske 4. marca t. l. ob 5 uri popoldne. Ko bi ob tej uri ne bilo še postavno število udov zbranih, zborovalo se bode o istih predmetih ob 6. uri istega dne. — Dnevni red: 1. Poročilo predsednikovo. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo revizijskega odseka. 5. Volitev novega odbora. 6. Volitev revizijskega odseka. 7. Posamezni navsveti. — K tej skupščini uljudno vabi odbor s tem pristavkom, da, ker je Čitalnica tudi lastnica „Narodnega doma“, bi bilo dobro, da se udeleže tudi vnvanji člani, ker pri tej skupščini vsakdo lahko izreče svojo misel.

POZIVI

Učiteljskemu pripravniku, pripravljajočemu se za svoj poklic, treba je jako obilo gradiva prebaviti. Spoznavati mu je mej drugim može, ki so se trudili na šolskem polji in ki so za šolski napredek v tem ali drugem oziru kaj zdatnega storili. Gotovo bi se imelo v tej zadevi v prvi vrsti gledati na to, da učitelj pozna šolstvo lastnega naroda, da vé ceniti može, ki so učili narod zavedati se ter da svoje znanje v tem oziru vedno razširjevaje spoznava šolstvo in pedagogo tudi drugih narodov. A kako se godi pripravniku, ki se pripravlja za učitelja, da bi učiteljeval slovenskemu narodu? Vse drugo se uči, samo to ne, kar mu je najbližje. O slovenskem šolstvu in o slovenskih pedagogih se na pripravnicah skoro do malega ničesar ne poižvé. In vendar so se tudi iz našega naroda rodili možje, ki so vse svoje moči posvetili narodu, ki so mu bili vestni učitelji, ki so za šolo vse to zahtevali, s čemer se nemštvo kinči, kakor da bi bila to le jedino njegova lastnina. Menimo tukaj v prvi vrsti Slomška, blagega spomina, ki je že pred več kakor 25 leti zahteval osemletno šolsko obiskovanje, ki je zahteval, da se naj šiba v šoli, če tudi ne do celega odpravi, vsaj omeji in razumno rabi, ki je gledal na to, da so se šole ustanovljale, ki je spisal mnogo pedagogičnih sestavkov, s kratka, ki je bil pravi učitelj naroda. Da bi se delovanje tega slovenskega pedagoga pravaka do dobrega spoznalo, sklenilo je učiteljsko društvo ptujsko razpisati nagrado za jeden ali dva najboljša spisa, ki bi ocenila Slomška kot pedagoga. Nagrada za oba sestavka bode znašala najmenj 100 gld. Da se za to primerna svota nabere, prosijo se slovenski rodoljubi, naj blagovolijo darovati prostovoljne doneske. Doneski naj se pošiljajo učiteljskemu društvu v Ptuj, katero bode vse te doneske po javnih listih pobotalo.

Slovenske pisatelje pa vabi učiteljsko društvo, naj idó na delo! Tekmovanje je neomejeno. Nagrado dobila najboljša slovenska spisa, naj sta jih spisala učitelja, profesorja, duhovnika ali uradnika ali kdor si bode drug slovenski pisatelj. Najlepša nagrada pa bode za dotična pisatelja zahvala, katero si bodeta pridobila ne le od slovenskega učiteljstva, temveč tudi — o tem smo prepričani — od vsega slovenskega naroda. Spisi naj se pošljejo vsaj do konca septembra tekočega leta brez imena, zaznamovani samo s kojim motom in z zapečatenim pismom, na

katerem je napisan moto in v katerem je imenovano ime pisateljevo, učiteljskemu društvu v Ptuj.

Gospodje, ki bodo ocenjevanje spisov prevzeli, razglasili se bodo v kratkem, razsodba ocenjevalcev pa o božičnih praznikih tekočega leta. Za ta slučaj namerava se sklicati veliko slovesno zborovanje slovenskih učiteljev.

Spisa ostaneta lastnina učiteljskega društva ptujskega, katero si pridrži pravo, založiti ju in razprodajati.

Ptuj, meseca februarja 1883.

Odbor ptujskega učiteljskega društva.

Razne vesti.

* (Umrl) je včeraj v Benetkah slavni nemški skladatelj Richard Wagner, porojen 22. majnika 1813 v Lipsiji, ustanovitelj takozvane „Zukunftsmusik“ in komponist velike vrste slavnih oper, kakor „Rienzi“ (1838), „die fliegende Holländer“ (1841), „Lohengrin“ (1861), „Tristan und Isolde“ (1865), „die Meistersinger von Nürnberg“ (1868), „Tannhäuser“ (1845) in „Nibelungen“ itd. — Za muzikalni svet je njegova smrt velika izguba, ker to je nedvojbeno, da je bil genijalen mož, ki je z glasbo in s pismom svojim idejam in nazorom pridobil, če tudi ne splošno, vendar velikansko veijavo.

Tujci:

13. februarja.

Pri **Slonu**: pl. Orsbacli z Dunaja. — Pichler iz Grada. — Politzer z Dunaja. — Deutsch iz Zagreba. — Franke iz Hamburga.
Pri **Malič**: Grof Lagansky z Dunaja. — Pleiss iz Remscheida. — Backhausen z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu zelo visoko in sploh za 6-62 mm. višje, kot srednje stanje sploh; znašalo je namreč 741-92 mm. in je bilo vse dni nadnormalno. Najvišje srednje stanje, za 9-32 mm. nad normalom, je bilo v soboto; najnižje, za 3-70 mm. pod normalom, v sredo; razloček mej maksimumom in minimumom srednjega stanja je tedaj znašal 5-62 mm. Tudi starije sploh je bilo vselej nadnormalno, in sicer najvišje za 9-92 mm. nad normalom, v soboto zvečer; najnižje, za 2-58 mm. nad normalom, v sredo zjutraj; razloček mej maksimumom in minimumom sploh je tedaj znašal 7-34 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 2-84 mm., je imela sreda; najmanjši, za 0-16 mm., četrtek.

Thermometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala + 0-6° C., to je za 1-1° C. nad normalom, ter je bila vse dni nadnormalna. Najvišja, za 2-2° C. nad normalom, je bila srednja temperatura v ponedeljek; najnižja, za 0-3° C. nad normalom, v soboto; razloček mej maksimumom in minimumom srednjega stanja je tedaj znašal 1-9° C. Tudi temperatura sploh je bila 17krat nadnormalna, le 4krat pa pod normalom; najvišja, za 3-9° C. nad normalom, v ponedeljek opoldne; najnižja, za 1-1° C. pod normalom, v nedeljo zjutraj; razloček mej maksimumom in minimumom sploh je tedaj znašal 5-0° C. Največji razloček v stanji jednega dne, za 3-6° C., je imela temperatura v nedeljo; najmanjši, za 2-0° C., v petek.

Vetrovi pretečenega tedna so bili sicer nekoliko močnejši, vendar malo spremenljivi; največkrat, po 10krat, je bil „vzhod“, 5krat je bil „zahod“, po 3krat pa „burja“ in „gorenjec“.

Nebo je bilo še vedno večinoma 19krat „popolnem oblačno“ in le po 1krat pa „deloma jasno“ in „jasno“. **Vreme** pretečenega tedna je bilo vkljub visocemu stanju barometrovemu zelo nestanovitno. Teden je imel 5 deževnih, oziroma sneženih dni; mokrine je palo vendar le za 18-30 mm.

Tržne cene v Ljubljani

dné 14. februarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	47
Rež,	5	20
Ječmen	4	39
Oves,	2	93
Ajda,	4	23
Proso,	4	87
Koruzna,	5	36
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	86
Maslo, kilogram	—	98
Mast,	—	88
Špeh frišen	—	68
„ povojen,	—	75
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	50
Svinjsko	—	48
Koštrunovo	—	28
Kokoš	—	45
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	3	3
Slama,	1	96
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dné 14. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78	gld.	30	kr.
Srebrna renta	78	„	55	„
Zlata renta	96	„	65	„
5% marcna renta	92	„	90	„
Akcije narodne banke	827	„	—	„
Kreditne akcije	292	„	10	„
London	119	„	80	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	50	„
C. kr. cekini	5	„	63	„
Nemške marke	58	„	45	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	118	„
250	250	„	25	„
Državne srečke iz l. 1864	100	„	170	„
100	100	„	75	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	„	„	96	„
96	„	„	60	„
Ogrska zlata renta 6%	„	„	118	„
118	„	„	60	„
„ 4%	„	„	87	„
87	„	„	05	„
„ papirna renta 5%	„	„	85	„
85	„	„	80	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	„	—	„
103	„	„	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	115	„
100	„	„	75	„
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	„	„	116	„
116	„	„	75	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	„	„	98	„
98	„	„	80	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	„	„	104	„
104	„	„	75	„
Kreditne srečke	100	gld.	170	„
100	„	„	75	„
Rudolfove srečke	10	„	20	„
10	„	„	50	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	118	„
120	„	„	—	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	„	50	„

Z neizmerno britkostjo navdani naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljtem in znancam žalostno vest, da je umrl naš preljubljeni soprug, oče, brat, svak in tast, gospod

Valentin Sturm,

posestnik in vinski prekupec v Poljčah, danes zjutraj ob 4. po dolgej bolezni, previden s tolažili sv. vere, v 55. letu svoje dōbe.

Pogreb predragega, nepozabljivega ranjcega bode v petek 16. februarja t. l. ob 1/3 10. predpopoldnem na župljanskem pokopališči v Begunjah; ob jednem se bodo brale sv. maše-zadušnice.

Poljče, v dan 14. februarja 1883.

Marija Sturm,
sopruka.

Marija, Valentin in Karol Sturm,
otroci.

Gregor Sturm, **Marija Cotel,**
štacijsk načelnik, brat. sestra.

Anton in Helena Gogala,
tast in tašča.

(93)

Št. 2231.

(91—1)

Razglas.

Opiraje se na §. 34 prov. obč. reda za mesto Ljubljana magistrat javno naznanja, da so imeniki volilcev za dopolnilno volitev mestnega zastopa, ki se ima letos vršiti

od dné 11. februarja do vštetega dné 10. marca t. l.

v magistratnem ekspeditu razpoloženi za splošno pregledovanje.

Ugovori zoper te imenike, bodi si, da je vanje upisan kdo za volitev neopravičen, ali da je izpuščen kdo, ki ima volilno pravico, ali pa da kdo ni v pravem razredu upisan, morajo uložiti se najpozneje do zadnjega gori določenega, t. j. do dné 10. marca t. l.

Ta razglas daje se na znanje hišnim posestnikom, da svoje za volitev opravičene stranke nanj opozorijo.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dné 10. februarja 1883.

Absolviran jurist

išče nameščenja pri advokatu ali notarji. Naslov: **A. A.** poste restante **Radovljica** (Radmannsdorf). (92—1)

Antirrhœmon, pripravil **G. Piccoli**, lekar „pri skej cesti. Najboljše zdravilo proti prehlajenji, kostibolju, hromoti delavnih čutnic, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Cena 1 steklenici 40 kr.

Mazilo zoper ozeblino, od **dr. Marinelle-ja**, izdeluje **G. Piccoli**, lekar „pri angelji“ v Ljubljani, na Dunajske cesti. To je najbolje zdravilo zoper ozeblino. Cena 80 kr. (697—15)

Gumi-Bonbons, uplivnejši kot vsak v prodaji se nahajajoči bonbon, rabi se z najboljšim vspehom pri kašljih, hripavosti in kataralnosti dihalnih organov. V škafličah à 10 kr.